

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **V. V. N.**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
naposledy pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty
739 51 Vyšní Lhoty 234
zastoupen Mgr. Markem Sedlákem, advokátem sídlem 602 00 Brno,
Milady Horákové 13

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 7. 2025 č. j. OAM-818/ZA-ZA15-D07-Z-
2025, ve věci zajištění

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž byl žalobce podle § 46a odst. 1 písm. d) zákona č. 325/1999

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu) zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců. Podle § 46a odst. 5 zákona o azylu byla doba trvání zajištění stanovena do 23. 8. 2025 s možností dalšího prodloužení. Žalobce namítal, že nemohl odcestovat do Rumunska za účelem dokončení řízení o jeho předchozí žádosti o mezinárodní ochranu, kterou žalovaný vedl pod č. j. OAM-840/ZA-ZA11-2024, protože žalovaný Rumunsku nepředal žádné podklady k jeho žádosti o mezinárodní ochranu, takže Rumunsko řízení nemůže dokončit. Z jeho strany se tak nejedná o vyhýbání se přemístění, ale o snahu dosáhnout meritorního přezkoumání důvodů, pro které žádá o mezinárodní ochranu. Z toho důvodu se dne 22. 7. 2025 dostavil k žalovanému za účelem podání nové žádosti o mezinárodní ochranu na území České republiky. Dále žalobce namítal, že doba zajištění do 23. 8. 2025 byla žalovaným stanovena svévolným a nepřezkoumatelným způsobem. Není zřejmé, jak na základě úvah uvedených v napadeném rozhodnutí žalovaný vypočítal nezbytnou dobu zajištění až do 23. 8. 2025.

2. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Dle přesvědčení žalovaného je z napadeného rozhodnutí jasné seznatelné, z jakých podkladů vycházel, jakým způsobem je hodnotil a k jakým závěrům jej tyto úvahy vedly. Též zdůvodnil, z jakých konkrétních a individualizovaných důvodů shledal naplnění podmínek pro zajištění žalobce v zařízení pro zajištění cizinců. Současně poznamenal, že 13. 8. 2025 byl žalobce transferován v rámci Dublinského řízení do Rumunska.
3. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. O žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání, a to v souladu s ust. § 46 odst. 8 zákona o azylu, neboť žádný z účastníků nenavrl nařízení jednání, a ani soud nepovažoval nařízení jednání za nezbytné.
4. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 22. 7. 2025 žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany na území České republiky. Poprvé žalobce požádal o udělení mezinárodní ochrany 27. 6. 2024. Řízení o ní bylo vedeno pod č. j. OAM-840/ZA-ZA11-2024. Rozhodnutím č. j. OAM-840/ZA-ZA11-D10-2024, které nabylo právní moci 13. 1. 2025 byla žádost žalobce posouzena jako nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, neboť státem příslušným k posouzení podané žádosti bylo Rumunsko. Proti rozhodnutí správního orgánu podal žalobce žalobu u Krajského soudu v Brně, řízení bylo vedeno pod sp. zn. 21 Az 3/2025. Krajský soud v Brně žalobu 18. 3. 2025 zamítl. Kasační stížnost žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně byla Nejvyšším správním soudem odmítnuta pro nepřijatelnost dne 30. 5. 2025. Řízení bylo vedeno pod sp. zn. 22 Azs 63/2025. Od 9. 5. 2025 žalobce přerušil se správním orgánem veškerý kontakt až do dne 22. 7. 2025, kdy v Příjímacím středisku Zastávka podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Namísto vycestování se uvedeného dne dostavil do Příjímacího a pobytového střediska Zastávka k podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Ze spisu plyne, že po ukončení řízení ve věci první žádosti o udělení mezinárodní ochrany se žalobce nedostavil ke správnímu orgánu k vyřešení otázky jeho přemístění do členského státu odpovědného k posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany ani sám nevycestoval. Ze spisu se rovněž podává, že žalobci byly vydány dva výjezdní příkazy s platností do 8. 4. 2025 a do dne 22. 7. 2025.

5. Podle ust. § 46a odst. 1 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, v platném znění, ministerstvo může v případě nutnosti rozhodnout o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany v přijímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců, nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření, jestliže bude přemístěn do státu vázaného přímo použitelným předpisem Evropské unie a existuje-li vážné nebezpečí útěku, zejména pokud se již v minulosti vyhnul provedení přemístění, nebo se pokusil o útěk anebo vyjádřil úmysl nerespektovat pravomocné rozhodnutí o přemístění do státu vázaného předpisem Evropské unie nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání.
6. Podle ust. § 47 odst. 1 téhož zákona, zvláštním opatřením se rozumí rozhodnutím ministerstva uložená povinnost žadatele o udělení mezinárodní ochrany a) zdržovat se v pobytovém středisku určeném ministerstvem nebo b) osobně se hlásit ministerstvu v době ministerstvem stanovené.
7. Podle ust. § 47 odst. 2 téhož zákona, ministerstvo může rozhodnout o uložení zvláštního opatření žadateli o udělení mezinárodní ochrany, jestliže nastanou důvody podle § 46a odst. 1 nebo § 73 odst. 3, ale je důvodné se domnívat, že uložení zvláštního opatření je dostatečné k zabezpečení účasti žadatele o udělení mezinárodní ochrany v řízení ve věci mezinárodní ochrany.
8. Krajský soud dospěl k závěru, že skutkový stav byl v posuzované věci dostatečně zjištěn a odpovídá okolnostem daného případu ve smyslu § 2 odst. 4 a § 3 správního řádu. Žalovaný vyšel ze zjištění, že žalobce poté, co dne 13. 1. 2025 nabylo právní moci rozhodnutí správního orgánu č. j. OAM-840/ZA-ZA11-D10-2024 o nepřislušnosti České republiky za vyřízení první žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany a poté, co Krajský soud v Brně 17. 3. 2025 zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí správního orgánu, nerespektoval předchozí dva výjezdní příkazy vydané správním orgánem s platností do 8. 4. 2025 a do dne 22. 7. 2025, od 9. 5. 2025 přerušil se správním orgánem veškerý kontakt, jeho pobyt byl neznámý, a to až do data 22. 7. 2025, kdy namísto vycestování podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Výsledek správního řízení žalobce nerespektoval, přitom správnímu orgánu nesdělil žádné podstatné důvody, pro které by nemohl do Rumunska, státu příslušného k posouzení jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany, odcestovat. Soud souhlasí s žalovaným, že v případě žalobce nelze rozumně předpokládat, že by náhle své jednání změnil a respektoval by zvláštní opatření dle § 47 zákona o azylu a se správním orgánem by spolupracoval. Ve shodě s žalovaným i soud shledal naplnění podmínek pro zajištění žalobce dle § 46a odst. 1 písm. d) zákona o azylu. Nedůvodnou soud shledává i námitku žalobce ohledně lhůty zajištění, kterou správní orgán stanovil do 23. 8. 2025. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že lhůta zajištění byla stanovena v délce 30 dnů do 23. 8. 2025, kterou žalovaný odůvodnil tím, že v příštích dnech bude odeslána žádost o jeho přemístění do Rumunska. Standardní lhůta pro realizaci přemístění je nejdříve po uplynutí jednoho týdne po oznámení záměru přemístění odpovědnému členskému státu. Správní orgán musí počítat s možností komplikací při přemístění, které by mohly vyžadovat až desetidenní lhůtu na novou žádost o přemístění, a to např. ze zdravotních důvodů žalobce, negativním vyjádřením letecké společnosti k termínu přemístění, obsazenou maximální možnou kapacitou transferů na daný den v odpovědném členském státě a další. Na tomto místě soud opětovně poznamenává, že žalobce až do 22. 7. 2025 s žalovaným přerušil veškerý kontakt, jeho pobyt byl neznámý, a tedy nebylo možno činit úkony pro realizaci jeho

přemístění. Důvody délky zajištění žalovaný podrobně popsal na str. 4 napadeného rozhodnutí. Soud považuje rozhodnutí za náležitě odůvodněné, aby bylo možné přezkoumat, zda žalovaný nepřekročil meze správního uvážení nebo správní uvážení nezneužil.

9. Soud uzavírá, že žádné z žalobních tvrzení o pochybení žalovaného neshledal důvodným.
10. Vydáním napadeného rozhodnutí tedy nedošlo k porušení žádného ustanovení správního řádu ani zákona o azylu. Soud proto žalobu vyhodnotil jako zcela nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.
11. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a procesně úspěšnému žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné další náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 29. října 2025

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně